

Sygn. akt IV U 699/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania H. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 27 kwietnia 2015 r. Nr (...) - (...)

w sprawie H. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo H. B. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 kwietnia 2015 r. do 31 marca 2017 r.

Sygn. akt: IV U 699/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 27 kwietnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił H. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył H. B. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że choruje na padaczkę. Cierpi na zawroty i bóle głowy, a ponadto ma zaniki pamięci. Jest w starszym wieku, a w młodości przeżył dwie trepanacje czaszki. W takim stanie zdrowia nikt nie przyjmie go do pracy (odwołanie wraz z załącznikiem k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 27 kwietnia 2015r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony H. B. do 31 marca 2015r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 21 stycznia 2014r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 31 marca 2015r. k.327 akt rentowych). W dniu 9 lutego 2015r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego (nadesłany za pośrednictwem Zakładu Karnego w K.) o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.14-15 akt rentowych – tom IV). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 20 marca 2015r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 20 marca 2015r. k.18 akt rentowych – tom IV).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 17 kwietnia 2015r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.7 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 17 kwietnia 2015r. k.24 akt rentowych – tom IV). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 27 kwietnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 27 kwietnia 2015r. k.28 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 48 lat i wykształcenie podstawowe. W przeszłości pracował jako murarz oraz przez 2-3 lata jako salowy (okoliczności niesporne – wywiad zawodowy w opinii lekarskiej z 10 marca 2015r. i 17 kwietnia 2015r. k.3 i 10 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej).

Ubezpieczony cierpi na padaczkę pourazową z napadami toniczno-klonicznymi. W 1985r. przeżył uraz czaszkowo-mózgowy z ewakuacją krwiaka przymózgowego lewej okolicy czołowej. W 1987r. rozpoznano u ubezpieczonego w/w padaczkę pourazową. Napady padaczkowe występują z częstotliwością od 1 do 4 razy w miesiącu. Schorzenie leczone jest farmakologicznie. Badanie przedmiotowe wykazuje bliznę w lewej okolicy czołowej i wgłębienie kości, ponadto zniekształcenie pourazowe nosa ze skrzywieniem w stronę prawą, pourazowe zniekształcenie lewego stawu skokowo-goleniowego z ograniczeniem ruchomości. Ponadto ubezpieczony cierpi na zaburzenia osobowości i zachowania z deficytem funkcji poznawczych, jest osoba niedostosowaną społecznie. Padaczka stanowi przeciwwskazanie do wykonywania pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu ciągłym, urządzeniach o wysokiej temperaturze, do pracy w bezpośrednim kontakcie z energią elektryczną i narzędziami ostrymi, do prowadzenia pojazdów, a także do pracy samodzielnej i odpowiedzialnej. Ubezpieczony jest niezdolny do wykonywania pracy salowego, która wymaga odpowiedzialności, czasem samodzielności, a ponadto współpracy w zespole. Z uwagi na pourazowe zniekształcenie lewego stawu skokowo-goleniowego z ograniczeniem ruchomości ma również ograniczenia do podjęcia pracy zawodowej na ogólnodostępnym rynku pracy. W przedstawionym stanie ubezpieczony jest nadal ,tj. od 1 kwietnia 2015r. częściowo niezdolny do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 marca 2017r. (opinia biegłego neurologa E. K. k.10-11 akt sprawy i uzupełniająca opinia w/w biegłego neurologa k.25 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego H. B. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje w dalszym ciągu niezdolność do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłej z zakresu neurologii, która w złożonej opinii rozpoznała u ubezpieczonego padaczkę pourazową, pourazowe zniekształcenie lewego stawu skokowo-goleniowego z ograniczeniem ruchomości oraz zaburzenia osobowości i zachowania z deficytem funkcji poznawczych i stwierdziła, że powyższe schorzenia powodują, iż ubezpieczony jest nadal ,tj. od 1 kwietnia 2015r. częściowo niezdolny do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności do pracy to 31 marca 2017r. Biegła wskazała, że w przypadku chorych na padaczkę istnieje szereg przeciwwskazań w zatrudnieniu, między innymi nie mogą oni wykonywać pracy samodzielnej i odpowiedzialnej, a taką jest praca salowego, którą wykonywał ubezpieczony, a także pracy na wysokości, która jest charakterystyczna dla pracy murarza. Niezależnie od powyższego ubezpieczony cierpi na zaburzenia osobowości i deficyt funkcji poznawczych, co powoduje, że jest on osobą niedostosowaną społecznie. Cierpi również na pourazowe zniekształcenie lewego stawu skokowo-goleniowego z ograniczeniem ruchomości. Analizując powyższą opinię biegłej z zakresu neurologii Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie. Biegła jest specjalistą od schorzeń neurologicznych, przed wydaniem opinii zbadła ubezpieczonego i zapoznała się z dokumentacją z jego leczenia. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona, a w uzupełniającej opinii biegła ustosunkowała się do zastrzeżeń zgłoszonych przez organ rentowy do opinii podstawowej (opinia podstawowa biegłego neurologa k.11, zastrzeżenia organu rentowego k.19 i opinia uzupełniająca biegłego neurologa k.25 akt sprawy).

Z przedstawionych względów Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu neurologii (w piśmie na k.28 akt sprawy). W ocenie Sądu zawarte w w/w piśmie zastrzeżenia do opinii biegłej E. K. stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wnioskami opinii. Na marginesie wskazać należy, że przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ rentowy zasięgał opinii lekarza psychiatry, które podobnie jak biegły neurolog powołany przez Sąd ocenił, że stan zdrowia ubezpieczonej czyni go nadal częściowo niezdolnym do pracy (opinia lekarza konsultanta ZUS z zakresu psychiatrii k.4-5 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.